

MARCINKOWE WIESCI

Nr 3 2018/2019 styczeń/luty

DWUMIESIĘCZNIK SZKOŁY PODSTAWOWEJ W RYTRZE

JEDZIE STYCZEŃ

Jedzie Styczeń czwórką koni,
złote lejce trzyma w dłoni.
Wiatr go ściga, pędzi, goni!
... W złotym słońku srebrny kurz...
Pyszna sanna w skrzący mróz!

GDZIE TEN LUTY ?

Co się z tą pogodą stało?
W zimie wcale nie jest biało...
Gdzie ten luty, groźny, zły,
który szczyrzył mrozu kły,
lecz, gdy humor dobry miał
na saneczkach z górki gnał?

I bałwanki lepił z nami,
szyby ozdobił nam kwiatami
- miał pomysłów pełną głowę.

Bezpieczne ferie

Klasy trzecie przygotowały apel pt. „Bezpieczne ferie”. Odbył się 11 stycznia na sali gimnastycznej.

Wszyscy ubrani byli w ciepłe, zimowe ubrania. Dekoracją były narty, sanki, łyżwy..

Dzieci recytowały wiersze o zimowych zabawach na śniegu i lodzie i przypominały o bezpieczeństwie

w czasie ferii. Zaśpiewaliśmy radosną piosenkę –Zimową wyliczankę.

W przedstawieniu pojawiła się też piękna Pani

Zima w białej, śnieżnej sukni, która zachęcała do zabaw na śniegu.

Na apelu byli jeszcze obecni policjanci, którzy apelowali do dzieci, aby pamiętali o bezpieczeństwie. Kl.III

FERIE 2019

7 lutego 2019 roku w naszej szkole odbyła się zabawa karnawałowa. W balu uczestniczyli uczniowie klas I-III.

W tym dniu szkoła zamieniła się w zaczarowaną krainę pełną wróżek, księżniczek, piratów, Supermenów czy Batmanów. Widziano także kotka i myszkę Minnie. Dzieci prezentowały również wymyślne dodatki: okulary, nakrycia głowy, peruki czy maski. Były tańce w rytm dziecięcych przebojów oraz wspaniałe konkursy. Panie prowadzące starały się, aby wszystkie dzieci miały w tym dniu świetną zabawę i dużo radości. Na koniec wybrano Króla i Królową balu. Ten dzień był niezwykle i bardzo udany. Z pewnością pozostanie na długo w naszej pamięci.

Ola Paduła klasa IIIa

Marcinkowe Wieści

Zabawa karnawałowa

Odpowiedź na pytanie, **co to jest karnawał**, na pewno zna każdy z nas! Karnawał to oczywiście czas zimowych zabaw i balów maskowych, rozpoczynający się w Trzech Króli i trwający do wtorku poprzedzającego Środę Popielcową. Właśnie ostatnie dni przed Wielkim Postem są okresem najintensywniejszych i najhuczniejszych imprez. Karnawał był zabawą nie tylko dla najwyższego stanu. Także mieszczanie i chłopcy organizowali zapustowe spotkania. W miastach przyjęły się zabawy pod gołym niebem i barwne maskarady, czyli pochody, podczas których zakładano maski. Z czasem, na włoski wzór, zaczęto organizować reduty, czyli bale, gdzie wystarczyło zapłacić za wstęp, by móc bawić się do białego rana. Obecnie bale i imprezy karnawałowe nie są już tak huczne jak dawniej. Polacy najczęściej ograniczają się do zabaw ostatecznych - w ostatni tydzień karnawału. Ostatki rozpoczynają się tłustym czwartkiem, kiedy to obowiązkowo należy zjeść kilka pączków i faworków.

klasy starsze

GÓRA GROSZA

Co roku bierzemy udział w akcji „GÓRA GROSZA”, której celem jest zebranie funduszy na pomoc dzieciom wychowującym się poza własną rodziną, w tym na tworzenie i dofinansowanie domów dla dzieci, rodzinnych domów dziecka, pogotowi rodzinnych, zawodowych rodzin zastępczych oraz domów dziecka, które realizują prorodzinne programy wychowawcze.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w akcję i dorzucili swój grosz na tak ważny cel.

Opiekunowie SU

SZKOŁA PODSTAWOWA IM. STEFANA PAWLIKA W RYTRZE

ZBIÓRKA PIENIĘDZY W RAMACH AKCJI "GÓRA GROSZA" W ROKU SZKOLNYM 2018/2019

Klasa I a - 82,06 zł

Klasa I b - 112,10 zł

Klasa II a - 95,46 zł

Klasa II b - 156,14 zł

Klasa III a - 53,46 zł

Klasa III b - 20,88 zł

Klasa IV a - 14,63 zł

Klasa IV b - 11,35 zł

Klasa IV c - 37,40 zł

Klasa V a - 60,70 zł

Klasa V b - 34,89 zł

Klasa VI a - 48,48 zł

Klasa VI b - 42,21 zł

Klasa VII a - 0,00

Klasa VII b - 20,96 zł

Klasa VIII a - 32,42 zł

Klasa VIII b - 43,56 zł

Klasa III a oddz. gimn. - 57,33 zł

Klasa III b oddz. gimn. - 41,41 zł

RAZEM : 965,44 zł

Jeden grosz znaczy niewiele,
ale Góra Grosza jest największa na świecie.

965,44 zł

Jestem bezpieczny

Pierwszaki z naszej szkoły uczestniczyły w kolejnej X Edycji ogólnopolskiej akcji promującej bezpieczeństwo „Klub Bezpiecznego Puchatka”. Akcja rozpoczęła się we wrześniu i zakończyła w lutym.

Uczniowie realizowali program edukacyjny dotyczący bezpieczeństwa i wypełniali test pisemno- obrazkowy zawierający informacje z zakresu: bezpieczeństwa w domu, w szkole, bezpieczeństwa w Internecie oraz pierwszej pomocy. Akcja miała za zadanie poszerzenie wiedzy o bezpieczeństwie w różnych miejscach i sytuacjach. Zwieńczeniem akcji jest uzyskanie certyfikatu Akademii Bezpiecznego Puchatka.

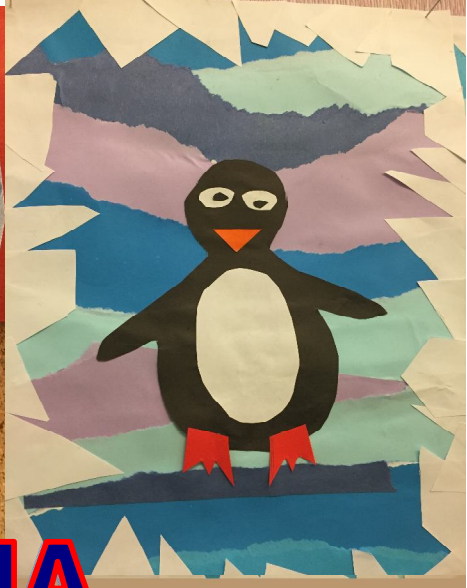
Wych.kl. I

<p>8</p> <p>8</p> <p>Czy wiesz, kto może Ci pomóc w niebezpiecznej sytuacji? Połącz zagrożenie z odpowiednim numerem alarmowym, samochodem służb i odpowiednią postacią.</p> <table border="1"><tr><td>999 </td><td>997 </td><td>998 </td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table> <p>Puchatek Przypomina! Gdy widzisz zagrożenie zadzwoń po pomoc! Z telefonu komórkowego możesz dzwonić także pod ogólny numer 112!</p>	999 	997 	998 							<p>9</p> <p>9</p> <p>Cała rodzina je śniadanie. Połącz z obrazkiem te przedmioty, które mogą się znaleźć na Twoim śniadaniowym stole.</p> 	<p>Puchatek Przypomina! Abyś miał dużo energii na cały dzień, zjedz w domu przed wyjściem do szkoły, przysunny posiłek (np. kanapka i ciepłe kakao), a do piecaka zapakuj drugie śniadanie (np. kanapkę owoc i sok)! Nie zabieraj ze sobą do szkoły pieniędzy.</p>
999 	997 	998 									

Nasze prace

ZIMA

Starsze Marcinkowe Wieści

Dwumiesięcznik gimnazjalistów w Rytrze

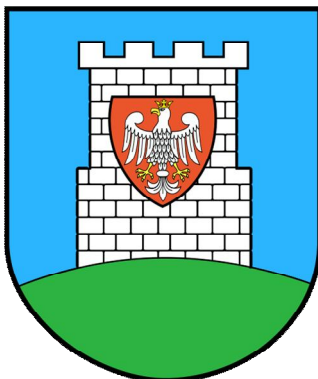
Gimnazjum im. ks. Józefa Woźniackiego
w Rytrze

33-343 Rytró 99

+48 446 96 78

gimnazjum@rytro.onet.pl

Szkolny Wolontariat

13 stycznia 2019 roku odbył si na terenie Rytra 27 Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Od wczesnych godzin rannych pomimo niskiej temperatury wolontariusze kwestowali w najbardziej uczęszczanych miejscach Rytra. Około godziny 10.00 na hali sportowej miały miejsce rozgrywki sportowe z siatkówki oraz piłki nożnej. Za wzięcie udziału uczestnicy otrzymali statuetki i dyplomy. W godzinach popołudniowych w Hotelu Perła Południa miały miejsce różne atrakcje dla mieszkańców Rytra. Na scenie wystąpiła Kapela Góralski Przystanek oraz odbywały się niezwykle występy indywidualne. Najwięcej uwagi przykuwały: akrobatyka w parach, dogoterapia, a także pokaz mody -4 Pory Roku. Dużym zainteresowaniem cieszyły się również pokazy ratownictwa medycznego oraz konkursy organizowane przez Strażaków. Podsumowaniem całej akcji było „Światelko do nieba”, które odbyło się w Karczmi nad Potokiem. Wszyscy zebrani wolontariusze , harcerze i zebrani mogli spotkać się wokół ogniska z poczęstunkiem, przy akompaniamencie akordeonu.

Karolina Padula

Szkolny Wolontariat

GROŻBY, WYZWISKA, NIE-BEZPIECZEŃSTWO

Jeśli myślisz, że w Internecie jesteś anonimowy, to jesteś w dużym błędzie! Nieustannie obserwują Cię administratorzy wielu różnych stron internetowych, na które wchodzisz. Wszystko, co opublikujesz, może obrócić się przeciwko Tobie. Więc miej się na baczności!

NIEŚWIADOMOŚĆ

Ludzie nie są świadomi tego, co publikują lub robią w Internecie. To, co udostępniasz, jest widoczne dla wszystkich i nigdy na zawsze nie zniknie z Internetu. Nawet najbardziej zaufane osoby mogą nas zawieść. Pobrać, zapisać, wysłać dalej, czy wykorzystać przeciwko nam wiadomości, zdjęcia, posty czy publikacje.

NIESZCZĘŚLIWA HISTORIA PATRYCJI

Patrycja K. była wesołą dziewczyną, uczennicą klasy 1 liceum i mieszkanką Warszawy, ale opublikowała kiedyś coś, czego bardzo żałowała. Pewnego razu wrzuciła na swój profil na portalu społecznościowym kilka prywatnych i intymnych zdjęć. Kiedy wróciła do szkoły niczego nieświadoma, zobaczyła, że wszyscy wyśmiewają się z niej i wytykają ją palcami. Lekko zmieszana zapytała koleżankę, o co chodzi. Patrycja zobaczyła swoje przerobione zdjęcie, które wcześniej sama udostępniła. Dziewczyna załamała się i popadła w depresję. Kilka dni później popełniła **samobójstwo!** Historia przytoczona powyżej opowiada zarówno o nieświadomości osób, które publikują w Internecie swoje prywatne zdjęcia, jak i o nieświadomości tych, którzy nie zdają sobie sprawy z tego, jakie mogą być konsekwencje wykorzystywania cudzych błędów. Uważajmy więc co, publikujemy, aby później tego nie żałować. Pamiętajmy również o tym, aby w kwestiach osobistych zdjęć i postów nie ufać nikomu, bo ten, kto dzisiaj jest naszym przyjacielem, jutro może nim nie być.

ZAGROŻENIA

Internet to bardzo przydatna i dobra rzecz, ale czyha w nim wiele niebezpieczeństw i zagrożeń.

ZAKUPY

Nawet zwyczajnie robienie zakupów przez Internet może się źle skończyć. Pamiętaj więc, aby zamawiać rzeczy tylko u sprawdzonych, polecanych dostawców i stron internetowych. Inaczej twoje dane osobowe, numer telefonu, adres zamieszkania i wiele innych informacji wpadną w niewłaściwe ręce, a zamówiony przedmiot i tak do ciebie nie trafi. Czasami lepiej odmówić sobie danej rzeczy, którą chcemy zakupić choćby ze względu na to, że postawa czy reklama sprzedającego wydaje nam się podejrzana. Unikniemy w ten sposób nieprzyjemnych sytuacji.

FIKCYJNA ZNAJOMOŚĆ

Wiele, w szczególności młodych ludzi, decyduje się na zawieranie znajomości przez Internet. Ten sposób poznawania nowych znajomych jest dość popularny, a zarazem niesie ze sobą wiele konsekwencji. Kiedy zaczynamy z kimś poznawać się w świecie wirtualnym, nigdy nie wiemy z kim tak naprawdę mamy do czynienia. Twój fikcyjny znajomy, który podaje się za osobę nastoletnią, w rzeczywistości może być dorosłą osobą, której nie zależy na dobrych relacjach z Tobą, a na wyciągnięciu od Ciebie informacji, które będzie mógł wykorzystać na twoją niekorzyść. Staraj się unikać takich znajomości! Nigdy nie podawaj swoich danych, haseł i kontaktów takim osobom.

SCHRONISKA DLA ZWIERZĄT – APEL O POMOC!

W Polsce liczba porzucanych zwierząt w skali roku wynosi około 69 962. Statystyki te wzrastają zwłaszcza w okresie letnim. Każdy przynajmniej raz w życiu powinien odwiedzić schronisko dla zwierząt, aby zrozumieć rozmiar problemu. Zwierząt przybywa, a chętnych do adopcji brakuje.

Wiele zwierząt cierpi samotność i odrzucenie, podczas gdy inne mają własny dom i miłość właścicieli. Zdecydowanie za dużo osób kupuje pupila z hodowli, zamiast adoptować je ze schroniska. Najwięcej zwierząt trafia do schronisk w okresie od czerwca do sierpnia. Spowodowane jest to wyjazdami na wakacje ich właścicieli oraz chęcią pozbycia się obowiązku. Typowymi miejscami porzuceń są ulice, śmietniki oraz lasy. Żeby pozbyć się problemu, ludzie dopuszczają się okrutnych czynów. Przykładem jest celowe zatapianie zwierząt w rzekach oraz pozostawianie ich przywiązanych do drzew. Jest to wstrząsające, jednak dość powszechne. Zdarza się, że zwierzęta są traktowane materialnie – jak zabawki. Ludzie często biorą pupila ze schroniska, by po kilku dniach oddać go z powrotem. Popularne staje się również przekonanie, że zwierzę to trafiony prezent np. urodzinowy. Wielokrotnie osoby obdarowane takim „prezenterem” nie wiedzą co z nim zrobić.

SCHRONISKA POTRZEBUJĄ POMOCY

Sytuacja schronisk w naszym kraju jest trudna. Brakuje środków finansowych na remonty i budowę boksów. Niedostateczne jest także dofinansowanie na karmę, a zapotrzebowanie ciągle wzrasta. Zdarza się, że czworonogi tam trafiające do schronisk w złym stanie fizycznym. Wymagają opieki i nadzoru weterynarza. Niestety i w tym przypadku środków brak. W okresie zimowym organizowane są zbiórki koców, kołder, pościeli i wszystkiego, co da ciepło podopiecznym schronisko.

.Apeluje się również o ręce chętne do pracy wolontariackiej. Poszukuje się więc wolontariuszy gotowych do pracy pełnej poświęceń. Wolontariuszem może zostać każdy z nas. W przypadku osób niepełnoletnich wymagana jest tylko pisemna zgoda od opiekunów prawnych. Schroniska pozyskują pieniądze poprzez zbiórki oraz od sponsorów. Pieniądze z gmin otrzymują tylko schroniska gminne. Pozostałych nie wspierają żadne instytucje państwowe i samorządowe.

MOŻLIWOŚCI POMOCY SĄ RÓŻNE

Oczywiście najwspanialszą formą pomocy jest adopcja, jeśli jednak jest to niemożliwe, istnieją różne opcje. Zwierzęta można adoptować wirtualnie wpłacając kilka razy w miesiącu ustaloną kwotę na stronę wybranego schroniska. Opiekunem wirtualnym może zostać osoba prywatna, organizacja, szkoła, klasa czy też firma. Pomóc można też przez zakup: specjalistycznych karm, środków ochrony przeciw pasożytom i insektom, obroży, szelek i smyczy, bezpiecznych zabawek dla szczeniąt oraz ubranek pooperacyjnych. Pomoc można okazać organizując zbiórkę żywności lub innych rzeczy w szkole czy pracy.

ONE TEŻ MAJĄ UCZUCIA Zwierzęta to istoty żywe, które odczuwają i potrafią okazywać uczucia. Czworonogi, które trafiły do schronisk po traumatycznych przejściach, borykają się często z depresją lub innymi zaburzeniami. Zdarza się nawet, że nie przyjmują jedzenia i podpadają na zdrowiu. Po zaadoptowaniu takiego zwierzęcia trudno jest zdobyć jego zaufanie. Z tego powodu ludzie często zwracają je z powrotem do schroniska, co powoduje jeszcze większe załamanie u pupila. Starsze zwierzęta są rzadziej adoptowane niż te młode. Jest to zrozumiałe, jednak warto czasem zaryzykować i wziąć zwierzę po przejściach. Okazuje się wtedy, że pupil potrafi się odwdziżyć niebywałą miłością i wiernością. Czasem wystarczy tylko dać szansę. Wielokrotnie okazuje się, że było warto.

DLACZEGO WARTO WZIĄĆ ZWIERZĘ ZE SCHRONISKA?

Przede wszystkim dlatego, że potrzebują domów. Zwierzę to wspaniały, wierny towarzysz i oddany członek rodziny. Zwierzęta, które przeżyły więcej niż pozostałe potrafią kochać jak nikt inny. Dla nich dotyk ręki czy spacer z właścicielem to szczyt marzeń, bo pamiętają, że kiedyś tego nie miały. My jako ludzie, udomowiliśmy zwierzęta, więc jesteśmy za nie odpowiedzialni. Jeżeli los zwierząt w schroniskach nie jest nam obojętny, musimy zacząć działać. J Bagnicka, E Maurek, A Podobiński, Emilia Szyszka

Historia J.K. Rowling

Każdy, kto myśli, że większość sławnych gwiazd i pisarzy dochodzi do sławy po znajomości, jest w błędzie. Przykładem tego jest J.K. Rowling i jej historia.

Dzieciństwo

Joanne Murray miała ciężkie dzieciństwo. Gdy miała 13 lat, jej matka zachorowała na stwardnienie rozsiane. Młodej Joanne zawałił się wtedy świat. Złe relacje z ojcem i choroba matki zmieniły wszystko w jej życiu. Ona i jej siostra Diana od tego momentu większość czasu poświęcały matce.

Szkola i zainteresowania

Dziewczyna chodziła do Wydean School, a jej matka pracowała tam, jako technik w Wydziale Nauk. Joanne w szkole była zastraszana i bita, dlatego większość czasu spędzała w laboratorium matki. W tej szkole dowiedziała się, czym jest kamień filozoficzny. Dziewczyna lubiła muzykę pop i należała do popkultury. Lubiła również czytać książki. Joanne była dobrą uczennicą, lecz nie udzielała się w szkole.

Studia i praca

Z powodu swej literackiej pasji pragnęła studiować anglistykę, ale pod wpływem rodziców wstąpiła na wydział filologii romańskiej na University of Exeter. Po studiach zamieszkała w Londynie. Podejmowała się tymczasowych prac, między innymi w Amnesty International jako dwujęzyczna sekretarka i w Izbie Handlowej w Manchesterze. Latem 1990 roku podczas podróży powrotnej z Manchester od swojego ówczesnego chłopaka, w głowie zaświtał jej pomysł o Harrym Potterze.

Pierwsza książka i smutek

Harry Potter był według J.K. Rowling jednym z najbardziej udanych pomysłów. Ppod koniec podróży miała już w głowie większość fabuły „Kamienia Filozoficznego”. Rowling pracowała nad dwiema książkami dla dorosłych, jednak nie wydała ich, gdyż zmarła jej matka. Po 6 miesiącach rozpadł się jej związek i wyjechała z kraju

Pierwsze małżeństwo i problemy życiowe

Wyjechała do Portugalii i zaczęła pracę jako nauczycielka angielskiego. W Portugalii poznała Jorge’a Arantesa dziennikarza telewizyjnego. Zakochali się w sobie i zostali parą. Dziewczyna zaszła w ciążę, a Jorge opuścił dom ze względu na służbę wojskową. Joanne przeprowadziła się do teściowej i tam poroniła. To wydarzenie pogłębiło ich uczucie i Jorge oświadczył się Joanne. Małżeństwo jednak było nieudane. Arantes okazał się agresywny i uderzył Rowling. W kolejnej części Harrego „Więzień z Azkabanu” data ślubu odnosiła się do złych wydarzeń. Kobieta była nieszczęśliwa i bita. Okazało się, że znowu zaszła w ciążę. Urodziła córkę, której nadała imię Jessika. Przyjaciel Rowling namawiał ją do wzięcia rozwodu jednak ona nie chciała. Arantes w późniejszym czasie pobił żonę i wtedy J.K. wezwała policję, aby zabrać od niego córkę. Uciekła z Jessiką i ukrywała się w Szkocji u swojej siostry Diany. Jednak stwierdziła, że nie może mieszkać tam wiecznie. Wprowadziła się do socjalnego mieszkania i utrzymywała się z zasiłku. Popadła w depresję, lecz pomógł jej stary przyjaciel dając pieniądze na przeprowadzkę. Wtedy odwiedził ją mąż, który brał narkotyki. Kobieta bała się, więc poszła do sądu. Arantes otrzymał zakaz zbliżania się do rodziny, a po jakimś czasie wzięli rozwód.

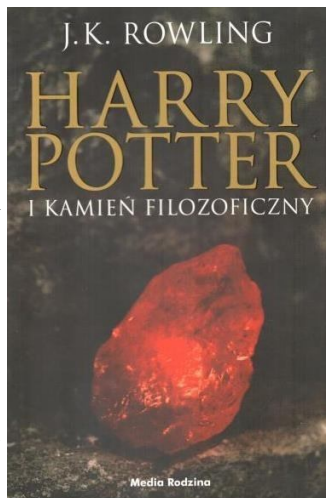
Powrót do pisarstwa

Po rozwodzie Rowling wznowiła pisanie Harrego Pottera. Książki napisała jak sama mówiła w kawiarniach. Pisanie szło jednak wolno, bo pisała ręcznie. Pracowała na etat, jako sekretarka, ale chciała znaleźć pracę na stałe. Poszła na studia na Uniwersytet w Edynburgu. W 1996 roku skończyła studia i uczyła w ramach praktyk.

Wydanie „Kamienia Filozoficznego”

Rowling szukała agenta wydawczego, lecz za pierwszym razem to nie wyszło. Christopher Little zajął się wydaniem książki po przeczytaniu kilku rozdziałów. Wysłał książkę do 12 wydawnictw. Nie przyjęła się dobrze, ale wreszcie wydała ją wydawnictwo Bloomsbury. Rowling dostała pieniądze i kupiła komputer. Dzięki temu dużo szybciej zakończyła pracę nad drugą książką z serii o Harrym Potterze. Książka „Kamień filozoficzny” miała swoją premierę w Wielkiej Brytanii 26 czerwca 1997 roku. W tym samym roku książka została przyznana nagroda Nestle Smarties Book Prize, a w 1998

roku została odznaczona przez British Book Awards. Arthur Levine wykupił prawa do wydania książki w Ameryce za 100 tysięcy dolarów, co było niebywałe jak na książkę dla dzieci. W USA książka została wydana pod innym tytułem. Za pieniądze od Levine'a, Rowling przeprowadziła się do Edynburgu.

Sława J.K. Rowling Seria o Harrym Potterze odniosła bardzo duży sukces i trzy razy z rzędu zdobyła wyróżnienie Nestle Smarties Book Prize. W 2001 roku wyszedł pierwszy film z serii „Harry Potter” i od razu stał się sukcesem kinowym. Rowling wyszła za mąż i w 2003 roku urodziła syna Davida, zaś w 2005 córkę Mackenzie. Joanne oprócz Harrygo Pottera napisała także 3 książki nawiązujące do serii: „Fantastyczne zwierzęta i jak je znaleźć”, „Quidditch przez wieki” i „Baśnie Barda Beedle’a”. Pisarka brała także udział w działalności charytatywnej. J.K. Rowling jest przykładem na to, że nie można się poddawać i dzięki ciężkiej pracy można osiągnąć wszystko.

Patrycja Pawlik, Damian Dudczak, Gosia Łekawska

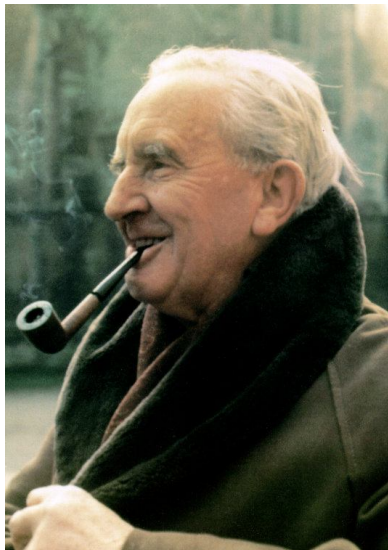
Mistrz i Guru fantasy

- Dobrego dnia!(...)

Co masz na myśli?- spytał. - Czy życzysz mi dobrego dnia, czy też spodziewasz się dobrego dnia niezależnie od moich pragnień? A może czujesz się dziś dobrze albo też wyglądasz tego dnia czegoś szczególnie dobrego dla siebie?

John Ronald Reul Tolkien

urodził się trzeciego stycznia 1892 roku w Bloemfontein w Oranie, na terenie dzisiejszego RPA. Zmarł drugiego września 1973 roku, w Wielkiej Brytanii. Tolkien rozpoczął naukę w Kings Edward's School, potem przeniósł się do St. Phillips Grammar School w 1902 roku, aby rok później znów powrócić do Kings Edward's School. W listopadzie 1904 roku Tolkienowi zmarła matka na śpiączkę cukrzycową. To wydarzenie miało duży wpływ na jego charakter i stosunek do religii. Po śmierci matki chłopcy przeszli pod opiekę ojca Francisza Morgana, księdza zaprzyjaźnionego z ich matką. Najpierw trafili do ich ciotki Beatrice Bartlett, a później do znajomej gospodyni pensjonatu.

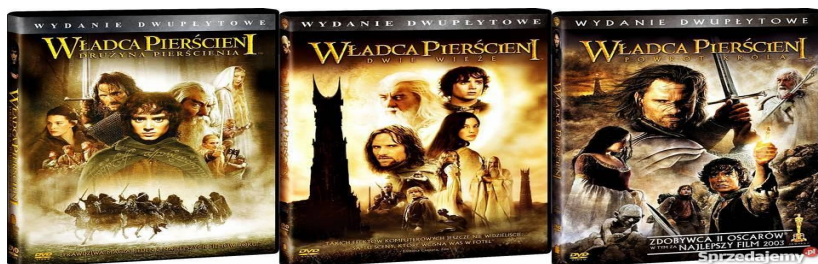
Pierwsza miłość Właśnie tam, u znajomej gospodyni pensjonatu w 1908 roku Tolkien poznał swoją przyszłą żonę Edith Bratt, lecz jego opiekun zabronił mu się z nią spotykać aż do osiągnięcia pełnoletności, co oznaczało trzyletnią rozłąkę z ukochaną. Zainspirowany swoją historią miłosną, w późniejszym czasie napisał historię tragicznej miłości pomiędzy Berenem a Luthien zawartą w „Silmarillionie”.**Nauka i inspiracje**

Tolkien był znakomitym erudytą. W szkole, dzięki profesorom zagłębił się w dziedzinie filologii i nauki o prawidłowościach języka, również zachwycił się językami staroangielskim, staronordyjskim, a także gockim. Latem 1911 roku wraz z trzema przyjaciółmi założył T.C.B.S. - nieformalne stowarzyszenie, którego członkowie spotykali się, aby dyskutować o literaturze. Dzięki temu stowarzyszeniu Tolkien zaczął na poważnie pisywać swoje pierwsze wiersze, w których występowały tańczące leśne wróżki. Przedstawienie „Piotruś Pan” zainspirowało go do tego. Podczas jednej ze swych podróży Tolkien ujrzał pewną pocztówkę p.t. „Duch gór”. Na obrazku znajdował się starzec siedzący pod sosną i to właśnie ta pocztówka, jak później mówił, zainspirowała go do stworzenia postaci Gandalfa. Na studiach zajął się językoznawstwem porównawczym oraz językiem walijskim. Po wypoczynku w pułku kawalerii Kings Edward's School zajął się językiem fińskim, to zainteresowanie w późniejszym czasie przerodziło się w język elfów w mitologicznym śródziemiu.

Początki Tolkienowskiego świata

W pewnej książce Tolkien znalazł ciekawe dwa wiersze, które bardzo na niego wpłynęły i zapoczątkowały śródziemie. Później Tolkien zaczął pracę jako nauczyciel. Na początku lat dwudziestych i trzydziestych ubiegłego wieku mistrz napisał powieść „Hobbit, czyli tam i z powrotem”. Za pośrednictwem jego byłej studentki wydawnictwo Allen&Unwin zwróciło uwagę na tę powieść, która po pełnej pochwał recenzji syna wydawcy, Raynera Unwina, została w 1937 roku opublikowana. Na wyraźne życzenie wydawnictwa Tolkien rozpoczął pracę nad kontynuacją książki czyli "Władcą Pierścieni". Książka została wydana w 1954 roku.

Nasza szkoła

Szkoła to miejsce, w którym zdobywamy dużo cennych informacji. Spotykamy się w niej z rówieśnikami, a także z nauczycielami, którzy przekazują nam wiedzę. Bez nauki mało można osiągnąć.

Nasza szkoła jest podzielona na dwa budynki. W pierwszym budynku znajdują się klasy w przedziale od jeden do sześć. Natomiast w drugim klasy siódme i ósme oraz oddział gimnazjalny. W niemal każdej sali znajduje się tablica multimedialna, która bardzo pomaga w nauce. Zajęcia wychowania fizycznego klas starszych odbywają się w hali sportowej, a młodszych w salach gimnastycznych.

Patron Szkoły

Patronem starego budynku gimnazjalnego jest ks. Józef Woźniacki. Urodził się 22 listopada 1909 roku w Milatynie Nowym na ziemi Tarnopolskiej. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości studiował w Instytucie Teologicznym Księża Misjonarzy w Krakowie. Odznaczał się dobrocią, prostotą, niósł pomoc materialną najuboższym mieszkańcom Rytra. Drugi zasłużony obywatel Rytra, Stefan Pawlik urodził się w 1924 roku w Rytrze. Jest patronem Szkoły Podstawowej. Dzięki znajomości terenu i miejscowej ludności mógł wykonywać zadania zwiadowcze dla partyzantów działających w lasach ryterskich w czasie II wojny światowej.

Po co nam ta szkoła ?

Szkoła jest bardzo ważnym elementem w życiu każdego człowieka. Uczy kultury i zachowania w różnych niecodziennych sytuacjach. Dzięki nauce wiemy dużo o świecie, w którym żyjemy. W każdej szkole obowiązują prawa i obowiązki ucznia. Wszyscy uczniowie muszą przestrzegać statutu. Do osiemnastego roku życia mamy obowiązek chodzić do szkoły. Uchylenie się od tego obowiązku jest karane. Nauka pomaga rozwijać nasze pasje. Po ukończeniu szkoły będziemy mieć większe szanse na znalezienie pracy.

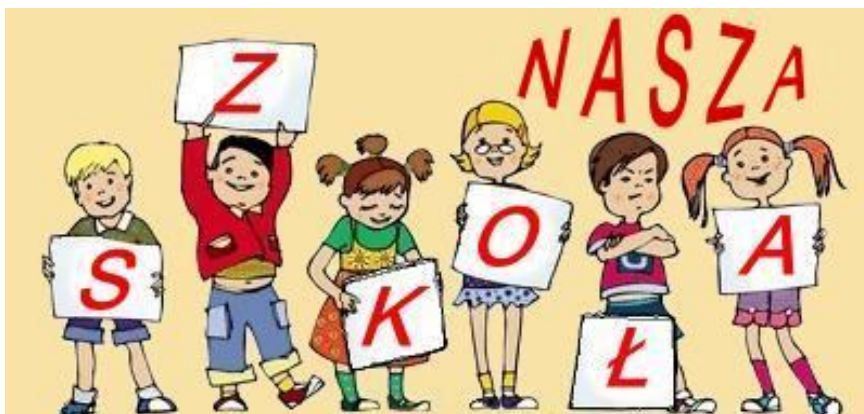
Ci co nas uczą

Grono pedagogiczne naszej szkoły składa się z ok. 35 nauczycieli. Nas uczą:

- mgr Krystyna Łękawska (wychowawca, nauczyciel wychowania fizycznego)
- mgr Dorota Pruchnik (matematyczka)
- mgr Andrzej Kolbusz (polonista)- mgr Marian Dudka (anglista)
- mgr Ewa Komar (germanistka)
- mgr Dariusz Dyrek (fizyk)
- mgr Maria Izworska (geograf)
- mgr Janina Konstancy (bio-chemik)
- mgr Zbigniew Polakiewicz (informatyk)
- mgr ks. Marcin Niwa (katecheta)
- mgr Małgorzata Machałowska (wuefista nauczyciel EDB)

Najważniejszymi osobami w szkole są pani mgr Wiesława Pawlik (dyrektorka) oraz pani mgr Teresa Niedźwiedź (wicedyrektorka)

Mateusz Maślanka, Grzegorz Franczyk, Justyna Franczyk, Ola Klóska

sursu[^]m corda

STOWARZYSZENIE

Stowarzyszenie Sursum Corda (W górę serca) to wolontariat w którym pracuje się z własnej woli i chęci, a praca przeważnie przynosi satysfakcję. To stowarzyszenie zostało założone w 2000r. na bazie osób tworzących od 1994r. grupę wsparcia dla Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Mszanie Dolnej.

Do wolontariatu mogą należeć wszyscy. Niepotrzebne jest wykształcenie i doświadczenie. Jednak najlepiej wybrać dla siebie taką formę pomocy, która daje nam zadowolenie.

Każda osoba ma możliwość wybrać, czy chce działać w wolontariacie stałym czy akcyjnym. Wolontariat stały;

To wolontariat, w którym udziela się cały czas. Wybierasz termin, w którym masz możliwość pomagać innym. Np. możesz w nim:

- pomagać w przedszkolu opiekować się dziećmi,
- pomagać dzieciom na świetlicy odrabianiu lekcji,
- pomagać w bibliotece,
- pomagać starszym i innym potrzebującym.

Wolontariat akcyjny;

To wolontariat w którym nie udzielasz się stale, tylko w pewnych sytuacjach i zdarzeniach. Np. możesz w nim:

- pomagać przygotować wigilię dla starszych,

To wolontariat, w którym udziela się cały czas. Wybierasz termin, w którym masz możliwość pomagać innym. Np. możesz w nim:

- pomagać w przedszkolu opiekować się dziećmi,
- pomagać dzieciom na świetlicy odrabianiu lekcji,
- pomagać w bibliotece,
- pomagać starszym i innym potrzebującym.

Wolontariat akcyjny;

To wolontariat w którym nie udzielasz się stale, tylko w pewnych sytuacjach i zdarzeniach. Np. możesz w nim:

- pomagać przygotować wigilię dla starszych,
- pomagać w zbiórce pieniędzy,
- pomagać w zbiórce żywności.

W czasie różnych akcji wolontariusze mają na sobie bluzki w różnych kolorach, przeważnie czerwoną, która z przodu ma białe serce i napis „Sursum Corda” a na tyle bluzki jest napisane „Wolontariusz Stowarzyszenie Sursum Corda”.

Nagrody i osiągnięcia

KRYSZTAŁY SOLI Nagroda Marszałka Województwa Małopolskiego

ŚWIĘTO SZKOŁY

Jak co roku - 10 stycznia jest dniem w którym społeczność szkolna wspomina patrona ks. Józefa Woźniackiego jednego z pierwszych proboszczów parafii Rytró. Ksiądz Józef Woźniacki objął parafię 28 października 1945 r. i przewodził nią przez 40 lat. Na początku lat pięćdziesiątych ks. Woźniacki zabiegał o wybudowanie nowego kościoła w Rytrze. Niestety władze komunistyczne nie wyrażały zgody na budowę nowej Świątyni i sprawa ta odwlekała się o kilkadziesiąt lat. We wrześniu 1980 roku ks. Woźniacki wniósł podanie do Kurii Diecezjalnej, z prośbą o wciągnięcie na listę budów kościoła w Rytrze, i od początku lat 80-tych rozpoczął mozolne gromadzenie materiałów budowlanych. Budowę nowej świątyni rozpoczęto w 1983 r. Ksiądz Józef Woźniacki był niestrudżonym kapłanem w

głoszeniu dobrej nowiny, w nauczaniu religii dzieci i młodzieży. Zmarł 10 stycznia 1999 roku i pochowany został na cmentarzu w Rytrze. Ksiądz mgr Józef Woźniacki odznaczał się dobrocią, prostotą. niósł pomoc materialną najuboższym mieszkańcom Rytra. Jako kapłan żył wartościami ewangelicznymi, jego kodeksem moralnym było Chrystusowe osiem błogosławieństw. M.

20 rocznica śmierci ks. Józefa Woźniackiego

Marcinkowe Wieści

W tym numerze min.:

- ⇒ **Apel „Bezpieczne ferie”**
- ⇒ **Zabawa karnawałowa**
- ⇒ **Góra Grosza**
- ⇒ **Akademia Bezpiecznego Puchatka**
- ⇒ **Nasze Prace—zima**
- ⇒ **Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy**
- ⇒ **Artykuły uczniów gimnazjum: Groźby, wyzwiska, niebezpieczeństwo, Sumsum Corda, Schronisko dla zwierząt, Historia J.K Rowling, J. Tolkien, Nasza szkoła**
- ⇒ **Święto Patrona Gimnazjum**

Zespół redakcyjny: opiekunowie: mgr D.Łękawska, mgr M. Fołta, mgr B. Tokarczyk, mgr A. Kolbusz, mgr E. Komar,

Następny numer za dwa miesiące

